

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)
281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đình Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật XXII Thường niên, Năm B, Ngày 02-09-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô 7, 1-8. 14-15. 21-23

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Với cả tâm tình

Truyện thiên kể có hai nhà sư xuống núi. Dọc đường các ngài gặp một thiếu nữ đứng bên vũng nước sâu. Thiếu nữ muốn đi qua mà không sao đi được. Thấy vậy, một nhà sư liền bế thiếu nữ vượt qua vũng nước. Trở về gần đến chùa, nhà sư kia trách bạn: "Sao anh lại bế một thiếu nữ như thế?" Nhà sư trả lời: "Tôi đã để cô ta lại bên vũng nước, sao anh còn mang cô ta về đến tận chùa".

Câu chuyện ý nhị trên đã minh họa rõ nét về hai lối sống đạo. Lối sống đạo theo hình thức và lối sống đạo theo nội tâm. Nhà sư trọng hình thức không dám động đến thiếu nữ, nhưng tâm hồn ông lại nặng vấn vương. Thế mà ông vẫn yên tâm cho rằng mình đã giữ trọn luật giới sắc. Ông tự hào về mình và trách móc bạn đã vi phạm luật tu hành. Ông đã hoàn toàn giữ luật theo hình thức bề ngoài mà không xét đến nội tâm của mình.

Những người Biệt phái và Luật sĩ trong đạo Do Thái cũng giữ đạo theo hình thức như thế. Họ rất trọng những lề luật theo hình thức bề ngoài. Họ cho rằng giữ những hình thức bề ngoài là đủ. Theo họ, đạo là lề luật. Giữ trọn lề luật là giữ đạo. Đặc biệt là luật thanh sạch. Người Do Thái có nhiều cấm kỵ ô uế. Bị coi là ô uế những người mắc bệnh phong, những người phụ nữ sau khi sinh con, người ngoại đạo. Ai tiếp xúc với những người ô uế sẽ bị lây nhiễm ô uế. Ngay cả những đồ vật bị người ô uế động đến cũng trở thành ô uế. Ai động đến những đồ vật đã bị ô uế cũng sẽ bị lây nhiễm ô uế. Ô uế là tội lỗi. Những người bị ô uế sẽ không được dâng lễ vật cho Chúa. Để tránh ô uế, người Do Thái luôn rửa tay, rửa bát bên ngoài cho sạch.

Đức Giêsu chê trách họ là giả hình. Vì họ chỉ lo giữ sự trong sạch bề ngoài mà không lo giữ sự trong sạch bề trong. Họ lo rửa tay chân mà không lo rửa lương tâm. Họ sợ tiếp xúc với người bệnh nhưng họ vẫn áp ủ những ý đồ xấu xa trong tâm hồn. Có lần Đức Giêsu đã sánh ví họ với những mộ mã, bên ngoài thì tô vôi, sơn phết đẹp đẽ, nhưng bên trong thì đầy xương cốt hôi hám xấu xa.

Vì quá chú trọng đến những luật lệ tỉ mỉ bên ngoài, họ biến đạo thành một mớ những nghi thức trống rỗng vô hồn. Đọc kinh cho đủ bốn phận mà không cầu nguyện. Ăn chay để giữ đúng luật hơn là để hạn chế tính mê tạt xấu. Làm việc bác ái để phô trương hơn là để chia sẻ với người anh em cơ nhỡ. Tệ hại nhất là họ giữ đạo mà không thật lòng yêu mến Chúa. Nên hôm nay, Đức Giêsu đã nặng lời chỉ trích họ: "Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta".

Những hình thức bên ngoài không phải là không cần thiết. Nhưng những hình thức bên ngoài, muốn có giá trị, cần phải phát xuất từ tâm tình bên trong. Nội tâm con người là nguồn mạch của mọi hành vi. Nội tâm có tốt thì hành vi mới tốt. Nội tâm có chân thật thì hành vi mới có giá trị.

Đạo Chúa không phải là hình thức. Đạo Chúa là tình yêu. Tình yêu chân thật phát xuất từ đáy lòng. Giữ hình thức mà không có tình yêu thì chưa phải là giữ đạo. Làm những việc lớn lao mà không có tình yêu cũng chỉ là vô ích, như lời Thánh Phaolô dạy: "Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm chọe xoang xoảng. Giả như tôi được ăn nói tiên tri và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyễn núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giả như tôi có đem hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi".

Vì thế, khi làm việc gì, điều cần thiết là cho cử chỉ phản ánh trung thực tâm hồn.

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trường Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trường Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trường Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.gcvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhuv.org
713-870-8955

Tất cả mọi việc làm lời nói ra bên ngoài phải phát xuất từ tâm hồn chân thực. Nhất là phải làm sao cho mọi nghi thức tôn giáo phát nguồn từ trái tim yêu mến chân thành. Việc từ thiện phải phát nguồn từ một tình yêu mến huynh đệ, thành thực muôn chia sẻ. Lời cầu nguyện phải phát xuất từ một trái tim yêu mến của người con hiếu thảo đối với Cha trên trời. Việc ăn chay phải khởi đi từ ý muốn chế ngự các nết xấu. Nghi thức thanh tẩy phải cử hành trong tâm tình sám hối. Cổ như thế, khi mỗi miệng đọc kinh, lòng ta mới gần gũi Chúa. Khi ăn chay, tâm hồn ta mới tan nát vì tội lỗi. Khi làm việc bác ái, tạ tránh được thói phô trương. Khi rửa tay, tâm hồn ta mới được thanh tẩy nên trong trắng.

Với tất cả tâm tình, những nghi thức mới trở nên có hồn, thành thực. Với tất cả tâm tình, ta mới thực sự sống đạo. Với tất cả tâm tình, đạo mới đưa ta đến gần Chúa.

Lạy Chúa, xin ban cho con thêm lòng yêu mến Chúa.

KIỂM ĐIỂM ĐỐI SỐNG

- 1) Rửa tay hay rửa linh hồn, điều nào quan trọng hơn?
- 2) Điều gì quan trọng nhất trong đạo? Làm những việc phi thường hay là mến yêu Chúa và yêu thương anh em?
- 3) Bạn thường đi lễ cho đầy đủ bổn phận hay đi lễ vì yêu mến Chúa?
- 4) Bạn làm việc thiện vì yêu mến người nghèo hay vì muốn khoe khoang?

+DTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt.

TỪ TRÁI TIM CON NGƯỜI.

Đoạn Tin Mừng hôm nay khởi đi từ một chuyện nhỏ: chuyện các môn đệ không rửa tay trước khi ăn.

Đối với người Phariseu, sau khi ra nơi phố chợ, người ta thường trở nên ô uế do đụng chạm. Phải rửa tay, vì tay ô uế làm đồ ăn ô uế, và đồ ăn ô uế sẽ khiến cả con người ô uế.

Đức Giêsu đã long trọng khẳng định: "Không có gì từ bên ngoài vào trong con người lại có thể làm cho con người ra ô uế" (Mc 7, 15).

Khẳng định này là một cuộc cách mạng trong Do Thái giáo, bởi lẽ đời sống người Do Thái bị bao vây bởi nhiều cấm kỵ: không được ăn thịt heo, hay thịt thú chết ngạt; không được đụng vào xác chết, vào người phong cùi; không được ăn chung với dân ngoại hay vào nhà người tội lỗi... Đụng vào hay ăn vào là ô uế ngay.

Đức Giêsu đã phạm nhiều điều cấm kỵ, đã phá đổ nhiều bức tường ngăn cách kẻ xấu - người tốt, dân Do Thái và dân ngoại, nam và nữ, nô lệ và tự do... Ngài hồn nhiên đến với những người bị coi là ô uế để làm họ nên sạch.

Thật ra Đức Giêsu chẳng phản đối gì chuyện rửa tay, nhưng Ngài thấy nó có vẻ giả hình vì người ta chẳng để ý đến chuyện tẩy rửa trái tim.

Rửa tay để được yên tâm, mãn nguyện, tránh khỏi phải rửa tâm hồn là điều khó hơn.

Đức Giêsu cho ta thấy cái ô uế thực sự lại không đến từ đụng chạm hay ăn uống. Cái ô uế đáng sợ nằm ngay trong trái tim mỗi người. Nó không từ ngoài vào, nhưng từ trong ra.

Ngài kể ra 12 ý định xấu xa bắt nguồn từ trái tim, ý định xấu dẫn đến hành động không đẹp (Mc 7, 21-22).

Cần trở về với trái tim của mình. →

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoo.com

**Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật**

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight1117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ
Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THÂN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THẨM VIÊNG**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

Đó không phải là một cuộc dạo chơi, nhưng là một thách đố dám nhìn cái tôi sau lớp mặt nạ.

"Hãy tạo cho mình một trái tim mới" (Ed 18, 31).

Đó là lệnh truyền của Đức Chúa, nhưng con người chẳng thể tự mình thay tim. "Ta sẽ thanh tẩy các ngươi. Ta sẽ ban cho các ngươi một trái tim mới" (Ed 36, 25tt).

Đổi được trái tim là đổi được tất cả.

Lời Chúa hôm nay là một lời nhắc nhở Hội Thánh; Truyền thông, luật lệ và nghi thức là điều cần thiết, nhưng không được quên điều cốt tủy của luật Chúa là yêu thương.

Tôn kính Thiên Chúa qua phụng vụ là điều phải làm, nhưng phải đặt trái tim và cuộc sống mình trong đó.

Chúng ta vẫn có thể lẫn lộn cái chính với cái phụ.

"Xin mọi người nghe tôi nói đây và hiểu cho rõ" (Mc, 14).

Đó là lời Đức Giêsu nhắn nhủ đám đông ngày xưa và chúng ta hôm nay.

Gợi Ý Chia Sẻ

Có khi nào bạn làm một cuộc hành trình vào trái tim của bạn chưa? Bạn thường thấy trái tim của bạn thích những điều gì và sợ những điều gì? Có điều gì sáu

kín nơi trái tim mà bạn muốn chia sẻ không?

Hiện nay có những hàng rào hay bức tường nào còn ngăn không cho bạn đến với mọi người?

Câu Nguyện

Lạy Chúa Giêsu, xin dẫn con vào nhà của con, căn nhà của trái tim, căn nhà vừa quen vừa lạ.

Xin hãy cho con thấy những phức tạp, rắc rối, những che đậy, giằng co, những mâu thuẫn và vô lý nơi con. Xin hãy cho con thấy những nhỏ mọn, ích kỷ, những yếu đuối, khô khan, những cứng cỏi và tự ái nơi con.

Xin cho con ý thức những lo âu, sợ hãi đang đè nặng làm con ngột ngạt, những nỗi đau thầm kín khiến đời con mất vui, những vết thương không biết bao giờ lành, những đổ vỡ khiến lòng con khép lại.

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con dọn những bề bộn nơi tim con. Xin biến đổi tim con, để nó trở nên đơn sơ hơn, hồn nhiên hơn và tươi tắn hơn.

Ước gì con nhìn mọi sự, mọi người, bằng trái tim bao dung của Chúa. Và ước gì khi đã ra khỏi nỗi bận tâm về mình, trái tim con được nhẹ nhàng hơn và tự do hơn để yêu mến mọi người. Amen.

(Trích từ nguồn Manna)

5 lợi ích sức khỏe bất ngờ của việc tham dự Thánh lễ.

Thiên Chúa không cần ta đến nhà thờ vì lợi ích cho bản thân Người, đó là vì lợi ích cho chúng ta. Ta biết rằng tham dự Thánh lễ thì tốt cho linh hồn, nhưng bạn có biết nó có thể có những lợi ích khác nữa? Có ít nhất là 5 lợi ích về sức khỏe mà bạn có thể cảm nhận được nếu bạn thường xuyên đến nhà thờ dự Thánh lễ.

1. Ngủ ngon hơn.

Bạn bị mất ngủ? Thay vì dùng thuốc an thần, bạn hãy xem xét đặt việc đến nhà thờ dự lễ vào lịch trình hằng ngày của mình. Một nghiên cứu gần đây của Tổ chức Ngủ Quốc gia (National Sleep Foundation) của Mỹ cho thấy có sự liên quan giữa giấc ngủ ngon và việc đến nhà thờ. Tác giả nghiên cứu cho biết: "Những người trưởng thành thực hành tôn giáo nhiều hơn có khuynh hướng có giấc ngủ khỏe hơn so với những người ít quan tâm tôn giáo." Nghiên cứu cũng cho biết thêm rằng: thực hành tôn giáo có thể hạn chế các kích thích về thần kinh, hóa học và sinh lý do tâm lý nặng nề, sử dụng chất kích thích và áp lực cuộc sống.

2. Giảm nguy cơ trầm cảm và tự tử.

Tin tức về các vụ tự tử do trầm cảm của nhiều người ở khắp nơi trên thế giới, nhất là những người nổi tiếng, đang ở tỷ lệ cao. Thật hợp lý để ta tìm các cách chống lại nạn trầm cảm này. Một trong những cách thức được đánh giá hiệu quả nhất chính là đến nhà thờ, tham dự Thánh lễ. Một nghiên cứu của tạp chí Tâm thần học JAMA chỉ ra rằng: giữa những năm 1996 và 2010, phụ nữ tham dự các hoạt động tôn giáo một lần mỗi tuần đã giảm 5 lần khuynh hướng tự tử.

3. Quan hệ xã hội ổn định, hạnh phúc và mỹ mãn hơn.

Theo Viện Nghiên Cứu Gia Đình Mỹ, "những người cầu nguyện cùng nhau thì ở lại với nhau", nghĩa là những người, nhất là các cặp vợ chồng, thực hành đức tin thông qua việc tham dự Thánh lễ cùng nhau thì có xu hướng cho thấy mối quan hệ với nhau chất lượng hơn đáng chú ý so với những người chỉ có cuộc sống riêng và không thực hành tôn giáo.

Hơn nữa, đi nhà thờ chung còn có vẻ giúp đời sống tình dục hôn nhân mỹ mãn hơn. Dựa vào Khảo sát Đời sống Xã hội và Sức khỏe Quốc gia của Viện Nghiên Cứu Hôn Nhân và Tôn Giáo Hoa Kỳ, những người từ 18 đến 59 đang trong đời sống hôn nhân hàng tuần thực hành việc thờ phượng cùng nhau, hầu hết đều cho biết họ có đời sống phong

Trường Lãnh Đạo – Ngành Việt Nam

Giáo Phận Galveston – Houston

Thư mời Tham dự Orientation ngày 16 tháng 9 năm 2018

Kính mời quý Cha, quý Thầy Phó Tế, quý Tu Sĩ Nam Nữ, Quý Anh Chị Bảo Trợ, và Cursillistas đến tham dự Orientation cho tham dự viên của khoá Nam và khoá Nữ vào tháng 10 năm 2018 sẽ được tổ chức vào:

Chúa Nhật ngày 16 tháng 9 năm 2018, lúc 3:00 PM tại
Giáo xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam

10610 Kingspoint Road
Houston, Texas 77075

Thánh Lễ sẽ bắt đầu vào lúc 3:00 giờ chiều. Sau Thánh Lễ sẽ có Phần hướng dẫn các tham dự viên muốn tìm hiểu về phong trào Cursillo.

Xin quý anh chị Điều Hợp Viên của các Liên Nhóm, Nhóm và Ultreya tiếp tay mời gọi tất cả các Cursillistas tham dự đồng đều, để cùng nhau dâng lên Thầy Chí Thánh những người bạn mới tham gia vào Phong Trào Cursillo.

Trân trọng kính mời
PT Cursillo GP Galveston-Houston
Ngành Việt Nam

the "tuyệt vời" hoặc "rất tốt" so với những người không có đời sống tôn giáo.

4. Sống thọ hơn.

Đường như những người càng hướng về Thiên Đàng thì càng ở lại mặt đất lâu hơn... Theo một nghiên cứu năm 2016 của tạp chí Y dược Nội khoa JAMA, những người tham dự các buổi sinh hoạt tôn giáo hơn một lần mỗi tuần "giảm 33 phần trăm tỷ lệ tử vong so với những người chẳng bao giờ đến nhà thờ." Các nhà nghiên cứu kết luận rằng có lẽ tôn giáo và tâm linh đã bị các nhà trị liệu đánh giá thấp hơn tiềm năng hữu hiệu của nó khi điều trị cho bệnh nhân của họ.

5. Giảm cao huyết áp.

Một nghiên cứu năm 1998 của Thư Viện Y dược Quốc gia Mỹ cho thấy "những người già tích cực hoạt động tôn giáo có xu hướng ít bị cao huyết áp hơn những người không hoạt động tôn giáo." Họ cũng cho biết: những người thường đến nhà thờ và đọc Kinh Thánh giảm 40% khả năng bị cao huyết áp so với những người chỉ đọc Kinh Thánh ở nhà; còn ai chỉ xem tivi về tôn giáo và nghe đài phát thanh tôn giáo thì lại có huyết áp cao hơn.

Vậy, đến nhà thờ có nhiều lợi ích hơn là chỉ hữu ích phần hồn. Sau tất cả, Thiên Chúa không cần chúng ta tham dự Thánh lễ vì nó giúp ích gì cho Người. Thực tế, chúng ta không nên chỉ đến nhà thờ với mong muốn lấy được cái gì từ đó. Thay vào đó, khi đặt việc tham dự Thánh lễ lên hàng ưu tiên, chúng ta không chỉ cải thiện quan hệ chúng ta với Thiên Chúa, mà còn giúp ta hòa hợp hơn với cộng đồng và cũng có quan hệ với người khác.

Theo Aleteia
Gioakim chuyên dịch/GPLX

CÂY BÚT MÁY CỦA BỐ

Bố lại ngồi đây, với cây bút máy đen bóng trên tay, bắt đầu ghi ghi chép chép. Hôm nay bố viết thế này:

Gửi Khải Nguyên hay là Khải Tú nhỉ? Thôi bố chẳng biết nữa, bố gọi con là bé Mèo nhé! Mẹ bảo tháng sau, khi con trở mình lúc bác sĩ rà máy siêu âm, bố sẽ được biết trai hay gái. Nhưng dù có là Khải Nguyên hay Khải Tú thì định sẵn tên con là Mèo – con yêu dấu của bố mẹ rồi!

Có thể đến sáu năm sau con vào lớp một, mới đọc được lá thư này, và đến tận mười bốn năm sau đó, khi tròn đôi mươi, con mới hiểu được tất cả những gì bố viết hôm nay. Bố là ông bố vụng về nhất thế gian, bởi vì mẹ con là người mẹ giỏi giang nhất trái đất. Mỗi ngày của bố hầu như chỉ gắn liền với trường lớp và cây bút máy mà bố đang cầm trên tay đây để soạn giáo án và viết lá thư này.

Bố là giáo viên dạy Toán, nên chẳng có văn chương hoa mỹ gì đâu con ạ! Bố chỉ đang cố gắng soạn một bài giảng dành riêng cho con, đưa học sinh mà bố sẽ gắn bó và dạy dỗ cả đời bằng duy nhất bài giảng này. Con sẽ học chứ? Học cùng bố bài "Những phép tính trong đời sống".

1. Phép cộng:

Này con, hãy nhớ rõ quy tắc nhé:

Nhận lấy + lời cảm ơn = sự tôn trọng và lòng biết ơn.

Cho đi + một nụ cười = sự sẻ chia và lòng chân thành.

Nhận sai + câu xin lỗi = sự dũng cảm và lòng tự trọng.

Lắng nghe + gật đầu tha thứ = sự nhân ái và lòng vị tha.

2. Phép trừ:

Sẽ có một ngày con thấy mệt mỏi và nặng nề lắm. Hãy trừ bớt lo lắng, trừ đi suy tư, trừ bớt tự ti, trừ đi mặc cảm. Rồi con sẽ thấy phép trừ cho con kết quả là: biết quảng gánh lo đi mà vui sống.

3. Phép nhân:

Con người ta thích có thêm thật nhiều điều bằng cách nhân chúng lên. Con có thích thế không? Vì con cũng là một con người bình thường nên bố chắc, rồi sẽ có một ngày con mong ước như thế.

Vậy thì hãy học cách nhân lên đi con: lòng tốt nhân đôi, vị tha nhân bốn, sẻ chia nhân ba, khiêm nhường nhân sáu. Rồi sớm muộn, con cũng tự cảm thấy cuộc sống mình thú vị bởi niềm vui, sự tử tế, lòng thành thật, sự thấu hiểu... tất cả chúng đều được nhân lên gấp bội mà chẳng cần công thức rườm rà.

4. Phép chia:

Và thế nào con cũng tròn xoe mắt hỏi bố: "Sao bố mua cho con nhiều đồ chơi thế?" hoặc hỏi mẹ: "Sao mẹ nướng cho con cái bánh to thế?" Nếu con thấy thật sự rất nhiều và rất to thì hãy đem chia chúng đi!

Con ơi, các phép tính trong khoa học hay các phép tính trong đời sống đều đòi hỏi con phải học cách tính mới có kết quả. Vậy thì hãy học chậm rãi con nhé! Để con luôn nhớ rõ ràng, chính xác là mình nên dùng cộng, trừ, nhân hay chia vào trường hợp cụ thể nào.

Đừng bao giờ cộng thêm muộn phiền mà trừ bớt an vui, nhân lên vị kỷ mà chia đi nhọc nhằn. Bởi cuộc đời là những bài toán, thậm chí rất hóc búa. Bé Mèo sẽ lớn và cũng có lúc loay hoay tìm cách giải, sẽ có khi hoang mang sai lệch đường hướng. Nhưng hãy nhớ điều bố sắp nói đây: "Bài toán đời sống chỉ có thể giải bằng những phép tính tâm hồn!"

Và, ngày này của hai mươi năm sau, bố hy vọng chiếc bút máy này lại tiếp tục viết nên những bài giảng hay ho khác từ chính bàn tay bé bỏng của con. Bố đã viết đoạn mở đầu thì hãy tự mình viết nốt đoạn kết, Mèo nhé! Những dấu cộng, trừ, nhân, chia vẫn đang đợi con giúp chúng thăng hoa.

Thương lắm,

BỐ VỤNG VỀ, (Nguồn: diendan.thienantech.com)

ĐTC Phanxicô:

Đừng sống tương quan giả dối với Thiên Chúa

Giống như các thánh đồ, hãy sống một tương quan đích thực với Thiên Chúa, như thể thì lời loan báo của Giáo Hội sẽ đáng tin. Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói điều này với các tín hữu trong buổi tiếp kiến chung ngày 22.08.2018

Trong các lễ nghi Do Thái, danh Thiên Chúa được công bố một cách trọng thể trong Ngày Đại Xá, và dân chúng được tha thứ, bởi vì qua danh Chúa, chúng ta tiếp xúc với chính sự sống của Thiên Chúa, là lòng thương xót. Như vậy “kêu tên Chúa” - dịch sát nghĩa là “lấy lên trên mình danh của Thiên Chúa” - có nghĩa là bước vào trong một tương quan mạnh mẽ, chặt chẽ với Ngài, để sống các hành động thường ngày trong sự hiệp thông sâu xa và thực sự với Thiên Chúa. ĐTC Phanxicô đã nói như trên với 8.000 tín hữu và du khách hành hương trong buổi gặp gỡ chung hàng tuần sáng thứ Tư hôm qua tại đại thánh đường Phaolô VI.

Trong bài huấn dụ, ĐTC đã giải thích ý nghĩa điều răn “Chớ kêu tên Đức Chúa Trời vô cớ” như viết trong sách Xuất Hành: “Người không được dùng danh Giavê, Thiên Chúa của người, một cách bất xứng, vì Giavê không dung tha kẻ dùng danh Người một cách bất xứng. (Xh 20, 7), và như Chúa Giêsu đã nói trong lời cầu ở bữa Tiệc Ly: “Lạy Cha là Đấng công chính... Con đã cho họ biết danh Cha, và sẽ còn cho họ biết nữa, để tình Cha đã yêu thương con, ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa.” (Ga 17, 25-26).

ĐTC nói: Chúng ta tiếp tục các bài giáo lý về các giới răn và hôm nay chúng ta nói tới điều răn “Người sẽ không nói lên tên của Chúa, là Thiên Chúa người một cách vô ích”. Thật đúng đắn là chúng ta đọc Lời này như việc mời gọi không xúc phạm đến danh của Thiên Chúa và tránh dùng nó một cách không thích hợp. Ý nghĩa rõ ràng này chuẩn bị cho chúng ta đào sâu hơn nữa các lời quý báu này, là không dùng tên của Thiên Chúa một cách vô ích, một cách không thích hợp.

Chúng ta hãy nghe chúng một cách tốt đẹp hơn. “Người sẽ không nói lên” - dịch một kiểu nói có nghĩa theo sát chữ, trong tiếng Do Thái cũng như trong tiếng Hy Lạp - là “người sẽ không mang lấy trên mình, người sẽ không vác trên người”. Kiểu nói “một cách vô ích” rõ ràng hơn và có nghĩa là “trống rỗng, một cách vô ích”. Nó ám chỉ một cái hộp rỗng, một hình thái không có nội dung. Đó là đặc tính của sự giả hình, của óc hình thức và của sự dối trá. Dùng các lời nói hay dùng tên của Thiên Chúa, nhưng

trống rỗng, không có sự thật.

Tên gọi trong Thánh Kinh là sự thực sâu xa của các sự vật, và nhất là của con người. Tên gọi thường diễn tả sứ mệnh. Thí dụ tổ phụ Abraham trong sách Sáng Thế (x. 17. 5) và tông đồ Simon Phêrô trong Phúc Âm (x. Ga 1, 42) các vị nhận một tên gọi mới để ám chỉ sự thay đổi hướng đi cuộc đời các vị. Và thực sự biệt danh Thiên Chúa đưa tới chỗ biến đổi cuộc sống của mình: từ lúc trong đó ông Môsê biệt danh Thiên Chúa, lịch sử của ông thay đổi (x. Xh 3, 13-15).

Đừng sống tương quan giả dối với Thiên Chúa.

Tiếp tục bài huấn dụ ĐTC nói: trong các lễ nghi Do Thái, danh Thiên Chúa được công bố một cách trọng thể trong Ngày Đại Xá, và dân chúng được tha thứ, bởi vì qua danh người chúng ta tiếp cận với chính sự sống của Thiên Chúa, là lòng thương xót. ĐTC giải thích giới răn như sau:

Như vậy “mang lấy trên mình danh Thiên Chúa” có nghĩa là lãnh nhận trên chúng ta thực tại của Ngài, bước vào trong một tương quan chặt chẽ với Ngài. Đối với Kitô hữu chúng ta, điều răn này là lời mời gọi nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta đã được Rửa Tội làm sao: “nhân danh Cha và Con và Thánh Thần”, như chúng ta khẳng định mỗi khi chúng ta làm dấu Thánh Giá trên mình, để sống các hành động thường ngày trong sự hiệp thông sâu xa và thực sự với Thiên Chúa, nghĩa là trong tình yêu của Ngài.

Và về việc làm dấu Thánh Giá, tôi muốn nêu bật một lần nữa: anh chị em hãy dạy các trẻ em làm dấu Thánh Giá. Anh chị em đã thấy trẻ em làm dấu Thánh Giá như thế nào chưa? Nếu bạn nói với các trẻ em: “Các con hãy làm dấu Thánh Giá đi, thì chúng làm vậy này – ĐTC bắt chước cử chỉ làm dấu của trẻ em khua khua trước mặt – Chúng làm một điều mà chúng không biết là cái gì. Chúng không biết làm dấu Thánh Giá. Anh chị em hãy dạy chúng làm “nhân danh Cha và Con và Thánh Thần”. Cử chỉ đức tin đầu tiên của một em bé. Đây là bài tập cho anh chị em đó nhé! Bài tập phải làm: dạy cho các trẻ em làm dấu Thánh Giá. Hiểu chưa? Anh chị em sẽ làm điều đó chứ? – Tín hữu trong đại thánh đường trả lời: Dạ - “Hiều hiểu” họ nói ở đây. Xin cảm ơn anh chị em.

Chúng ta có thể hỏi: có thể mang lên trên mình danh Thiên Chúa một cách giả hình như một hình thức, trống rỗng hay không? Câu trả lời rất tiếc là có: có, có thể. Người ta có thể sống một tương quan giả dối với Thiên Chúa. Chúa Giêsu đã nói điều này với các tiền sĩ luật; họ đã làm các việc, nhưng đã không làm điều Thiên Chúa muốn. Họ đã nói về Thiên Chúa, nhưng đã không thi hành ý muốn của Thiên Chúa. Và lời khuyên mà Chúa Giêsu cho là: “Các con hãy làm điều họ nói, nhưng đừng làm điều họ làm”. Người ta có thể sống một tương quan giả dối với Thiên Chúa, như các người ấy. Và Lời này của Mười Điều Răn chính là việc mời gọi sống một liên hệ với Thiên Chúa không giả dối, không giả hình, sống một tương quan trong đó chúng ta tín thác nơi Chúa với tất cả những gì chúng ta là. Nói cho cùng, cho tới ngày trong đó chúng ta không liều mạng sống với Chúa, bằng cách sờ mó bằng tay rằng trong Chúa có sự sống, thì chúng ta chỉ làm các giả thiết.

Đời sống Kitô giáo chân thực mới có thể đáng tin.

Đây là Kitô giáo đánh động con tim. Gặp gỡ Thiên Chúa, trong thực tế. Tại sao các thánh có khả năng đánh động con tim? Bởi vì các thánh không chỉ nói, mà các vị chuyển động! Con tim chúng ta chuyển động, khi một người thánh thiện nói với chúng ta, nói với chúng ta các điều. Các vị có khả năng bởi vì nơi các thánh chúng ta trông thấy điều mà con tim chúng ta ước mong một cách sâu xa: sự đích thực, các tương quan thật, sự triệt để. Và điều này người ta cũng trông thấy nơi các vị “thánh của cửa bên cạnh”, chẳng hạn như biết bao cha mẹ trao ban cho con cái gương sáng của một cuộc sống trung thực, đơn sơ, liêm chính và quảng đại. ĐTC quảng diễn thêm như sau:

Nếu có nhiều Kitô hữu mang lấy trên mình danh của Thiên Chúa không giả tạo – bằng cách thực thi lời xin thứ nhất của Kinh Lạy Cha “xin cho danh Cha cả sáng” – thì việc loan báo của Giáo Hội được lắng nghe và đáng tin cậy hơn. Nếu cuộc sống cụ thể của chúng ta biểu lộ danh Thiên Chúa, thì ta thấy Bí Tích Rửa Tội đẹp biết bao nhiêu và Thánh Thể là ơn vĩ đại chừng nào!, thì sự kết hiệp giữa thân xác chúng ta và Minh Chúa Kitô cao trọng dường bao:

Xem tiếp trang 11 →

Tĩnh Tâm Là Gì?

Mỗi năm vào kỳ hè, nhiều cuộc tĩnh tâm được tổ chức cho các linh mục tu sĩ.

Tĩnh tâm là gì? Nguồn gốc của nó từ đâu?

Thực ra nếu nói rằng các linh mục và tu sĩ đi tĩnh tâm vào kỳ hè thì không đúng hoàn toàn, bởi vì một đảng giáo luật còn buộc các giáo sĩ và tu sĩ tĩnh tâm vào các dịp khác nữa; đảng khác, càng ngày bên Âu châu người ta thấy nhiều cuộc tĩnh tâm cũng được tổ chức cho các giáo dân nữa. Trước khi đi vào đề, thiết tưởng nên ghi nhận về từ ngữ. Tại Việt Nam, bên cạnh từ “tĩnh tâm” tương đối mới, còn có từ “cắm phòng”. Theo tôi nghĩ, “tĩnh tâm” muốn nói đến mục tiêu, nghĩa là giúp cho cái tâm được yên tĩnh; “cắm phòng” thì nói đến phương tiện, nghĩa là giam mình ở trong phòng, không đi lại, không tiếp xúc. Tuy nhiên, có lẽ cả hai vẫn chưa diễn tả hết ý nghĩa của nó: cắm phòng để giúp cho cái tâm được tĩnh; nhưng thử hỏi: tâm tĩnh để làm gì? “Tĩnh tâm” khác với “thư giãn” như thế nào? Dĩ nhiên, cần phải đi xa hơn nữa: tĩnh tâm để mà lắng nghe tiếng Chúa.

Có khi người ta còn gọi “tĩnh tâm” là “linh thao”, phải không?

Đúng thế. Tuy nhiều người coi hai từ ngữ như đồng nghĩa, nhưng xét về lịch sử cũng như về thực chất thì không phải như vậy. Dù sao, những từ ngữ vừa nói trên đây hầu như được chế tạo để dịch các từ ở trong tiếng La-tinh hay tiếng Pháp; vì thế tốt hơn là chúng ta hãy trở về với nguyên gốc của nó để khám phá ra ý nghĩa nguyên thủy. “Tĩnh tâm” dịch từ tiếng Pháp “récollecion” có nghĩa hội tâm lại để suy nghĩ cầu nguyện; “cắm phòng” dịch từ “retraite”, có nghĩa là: rút lui, lùi lại. “Linh thao” dịch từ “exercices spirituelles”, có nghĩa là: những sự thao luyện (luyện tập) về tinh thần. Xét về nội dung, thì cả ba đều có một mẫu số chung, đó là tìm về một nơi an tĩnh hoặc dành một thời kỳ thỉnh lặng để suy nghĩ cầu nguyện. Nhưng xét về hình thức và phương pháp, thì mỗi từ nêu bật một khía cạnh đặc thù.

Giữa ba từ ngữ, chỉ có sự khác biệt về hình thức hay là cả về thời gian nữa?

Nói cách chung chung, thì giữa ba từ ngữ có sự khác biệt về hình thức;

nhưng khi đi sâu vào nội dung của mỗi từ ngữ thì chúng ta lại thấy rằng chúng thay đổi ý nghĩa trải qua dòng thời gian. Tôi xin bắt đầu giải thích từ mẫu số chung, rồi sau đó sẽ qua các hình thái riêng. Tại nhiều nền văn hóa và tôn giáo, chúng ta nhận thấy có một khuynh hướng “tĩnh tâm”, nghĩa là rút lui vào nơi an tĩnh, để thư giãn, nghỉ ngơi, và nhất là suy nghĩ trước khi phải quyết định điều gì quan trọng cho bản thân hay cho cộng đồng. Cách riêng, đối với Kitô giáo, chúng ta thấy Đức Giêsu trước khi bắt đầu sứ vụ công khai, đã rút lui vào sa mạc 40 ngày để cầu nguyện; và thỉnh thoảng, trong thời gian hoạt động, Người rút vào nơi cô tịch, không những tách xa khỏi quần chúng mà xa cách cả các môn đệ nữa. Vào lúc khai sinh Hội Thánh, chúng ta thấy Đức Maria cùng với 120 môn đệ họp nhau cầu nguyện 10 ngày tại nhà Tiệc ly để chuẩn bị lãnh nhận Chúa Thánh Thần; đối với các tông đồ, đây là sự chuẩn bị để bắt đầu sứ mạng rao giảng Tin Mừng. Thánh Phaolô cũng thuật lại rằng sau khi được kêu gọi, người rút lui vào sa mạc A-rập (Gl 1, 17) không rõ là bao lâu. Những mẫu gương đó là thúc đẩy một số tín hữu không những chỉ dành một vài thời gian tĩnh tâm mà còn rút lui hoàn toàn khỏi mọi hoạt động trần thế, vào định cư luôn ở trong sa mạc (nơi cô tịch) để gặp gỡ Chúa. Người ta gọi là các nhà ẩn sĩ và nói chung là các đan sĩ, những người chỉ sống một mình với Chúa.

Như vậy, thời xưa, việc tĩnh tâm chỉ dành riêng cho các đan sĩ mà thôi hay sao?

Không phải vậy. Từ thế kỷ III, có những chứng tích cho thấy rằng các dự tòng phải trải qua thời kỳ tĩnh tâm để dọn mình lãnh Bí Tích Rửa Tội. Thời gian này dài ngắn tùy nơi: có nơi 6 tuần có nơi 8 tuần. Đó là nguồn gốc của mùa Chay trong năm phụng vụ. Ngày nay, chúng ta quan niệm mùa chay là mùa khô chế đền tội; nhưng hồi nguyên thủy, mùa Chay (nguyên ngữ La-tinh quadagesima có nghĩa là 40 ngày) được thiết lập cho các dự tòng tập trung tinh thần vào việc lãnh nhận Bí Tích khai tâm. Dĩ nhiên là họ không thể rút vào sa mạc được, bởi vì họ còn bận bịu bởi công việc làm. Nhưng họ sẽ cố gắng dành thời giờ để cầu nguyện, học hỏi đạo lý. Dần dần, vào dịp mùa Chay, cộng đoàn tín hữu cũng được mời gọi tham dự các buổi tĩnh tâm với các dự tòng.

Ngay từ thời các giáo phụ, ta thấy còn có những cơ hội khác mà những cuộc tĩnh tâm được tổ chức cho cộng đoàn tín hữu, chẳng hạn như nhằm chuẩn bị mừng một lễ trọng nào đó, mà vết tích còn lưu lại đến nay nơi các tuần

tam nhật hay cửu nhật. Cũng trong chiều hướng này, nhiều cuộc tĩnh tâm (theo nghĩa là tăng gia khô chế cầu nguyện) được tổ chức để xin ơn đặc biệt nào đó, hoặc trước khi lãnh nhận một nhiệm vụ nào. Không rõ thời xưa, có bao nhiêu đôi hôn nhân tĩnh tâm trước khi làm lễ cưới, nhưng chắc chắn là nhiều giám mục đã tĩnh tâm trước khi nhận chức, và các thánh sinh trước khi gia nhập đan viện.

Như vậy, thời kỳ tĩnh tâm hay cắm phòng được dành để suy nghĩ cầu nguyện. Thế còn linh thao là cái gì?

Như đã nói trên “Linh thao” dịch từ tiếng La-tinh exercitia spiritualia, có nghĩa là: những sự thực tập (thao luyện, tập dượt) về tinh thần. Thực ra từ ngữ này thay đổi ý nghĩa khá nhiều trải qua dòng thời gian. Thời xưa, nó bao hàm tất cả các việc khô chế tu đức. Cũng như các lực sĩ (vận động viên) phải thao luyện thân xác mỗi ngày thế nào, thì trong đường thiêng liêng, các tín hữu (cách riêng là các đan sĩ) cũng cần phải thao luyện. Sự thao luyện này bao gồm cả một nếp sống: từ kỷ luật về việc ăn uống ngủ nghỉ, cho tới việc thực tập các nhân đức và diệt trừ các nét xấu. Kể cả việc cầu nguyện cũng được coi như một “linh thao” (thao luyện tinh thần). Thế nhưng từ “linh thao” thay đổi ý nghĩa kể từ Thánh Inhaxiô Loyola. Inhaxiô vốn là một thanh niên đang nuôi mộng theo đuổi công danh sự nghiệp thì được Chúa gọi vào lúc 20 tuổi. Cũng như Thánh Phaolô, anh Inhaxiô rút vào nơi cô tịch để cầu nguyện, cụ thể là Manresa gần đan viện Biên Đức tại Monserrat. Mới đầu anh chỉ muốn dừng chân lại vài ngày, nhưng không ngờ anh lưu lại gần một năm. Trong thời gian đó, anh đã nhận được nhiều cảm nghiệm tâm linh, và anh ghi lại trong quyển sách tựa đề là Linh Thao. Trên thực tế, linh thao có một bộ cục tổ chức đặc thù, chú trọng tới việc suy gẫm và công tác khổ hạnh trong vòng 4 tuần lễ (có thể kéo dài tới 40 ngày), trong đó người tín hữu tìm hiểu ý Chúa khi phải quyết định một chặng đường đời, phân định ý Chúa dưới sự hướng dẫn của một vị linh hướng. Thánh Inhaxiô đã chia sẻ phương pháp này không những với các anh em cùng chí hướng, nhưng dần dần còn tổ chức những cuộc tĩnh tâm cho các giáo sĩ, các sinh viên, đến nỗi nói được trở thành một hình thức hoạt động của Dòng Tên do người sáng lập.

Như vậy, có phải tĩnh tâm khác linh thao theo thời gian: tĩnh tâm thì ngắn hạn, linh thao thì dài hạn, phải không?

Có thể coi thời hạn như là một tiêu chuẩn phân biệt hai hình thức, nhưng tiêu chuẩn này không tuyệt đối, bởi vì

Xem tiếp trang 9 →

Đời Người Như Giấc Mơ, Khi Chết Đi Ta Mang Theo Được Những Gì?

Rất nhiều người có cách nghĩ rằng, cuộc đời này vốn ngắn ngủi, không tận hưởng cho trọn vẹn thì quả là phí lộc trời. Do đó họ một đời tranh đấu, bon chen rồi truy hoan, buông thả. Nhưng liệu có phải người ta chỉ đến thế gian này để sống trong một kiếp, để hưởng lạc thú trần gian? Liệu những thứ danh, lợi, tình khiến con người ngược xuôi một đời truy cầu có quan trọng đến thế?

Để tìm đáp án, chúng ta sẽ cùng định vị rõ: danh, lợi và tình là thứ gì, tại sao nó có thể thao túng con người và rốt cuộc nó mang lại cho người ta những gì?

Danh

Ở đời ai mà không muốn bảo vệ thanh danh của mình, ai mà chẳng mong được người khác đề cao, tôn trọng? Nhưng chữ danh này chính là ngọn nguồn cho nhiều đau khổ của con người. Khi bị đẩy đến cực đoạn, coi trọng danh sẽ trở thành một loại ràng buộc, chấp nhất. Người cứ khăng khăng muốn có “danh” sẽ bất chấp thủ đoạn để cầu danh, kể năng nặc nói là muốn giữ danh dự bản thân sẽ trở nên ngoan cố, bảo thủ.

Có những người một đời chỉ chạy theo chữ “danh” này mà khổ não, muộn phiền. Họ phân đấu, nỗ lực gian khổ nhiều phen để truy cầu danh tiếng, chức vị, để được xã hội công nhận là người thành công, người có danh tiếng. Có câu rằng: “Hùm chết để da, người ta chết để tiếng”. Có thể thấy rằng loại ràng buộc vào danh tiếng này quả là mạnh mẽ, đến tận khi nhắm mắt nhiều người vẫn không buông bỏ được.

Nhiều người vẫn nghĩ rằng sống trên đời có chút danh tiếng thì có gì sai, chẳng lẽ làm kẻ vô danh tiểu tốt mới là đúng? Tất nhiên con người sống cũng phải cần giữ phẩm giá, nhân cách và bảo toàn danh tiết. Nhưng có người vì chút khâu khí, vì giữ danh tiếng mà thậm chí không màng sống chết. Như vậy chẳng phải đó lại là một loại cực đoạn, một trạng thái không đúng đắn sao?

Con người ai cũng mong muốn có được một sự công nhận của đồng loại, của xã hội. Sự công nhận đó khiến người ta cảm giác được ý nghĩa của mình trong quần thể. Vì muốn được vượt lên trên người khác, muốn được

lưu danh, nhiều người đã bất chấp mọi thủ đoạn để cầu danh, kể cả làm việc xấu.

Nhưng cái danh kia quả thực là một thứ hư vô. Khi người ta đã nhắm mắt xuôi tay, cái danh đó có khi chỉ còn là vài dòng chữ ghi trên bia mộ. Quan chức quyền to đến mấy, danh cao đến đâu, một khi mất chức thì cũng chỉ làm một công dân bình thường, bất quá chỉ còn chút danh hào. Do vậy, danh là một thứ rất thực tại nhưng cũng rất hư ảo.

Sống trên đời không quan trọng là bạn có danh hay vô danh, mà là có hiểu đạo “tri túc” (biết đủ) hay không. Những bậc đại trí sĩ khi công thành danh toại thường có một cách hành xử đặc biệt: “cáo lão về quê”, an hưởng tuổi già, buông bỏ công danh, lợi lộc. Cổ nhân giảng “tri túc”, trung dung, ở đời không cầu giàu sang, phú quý quá, vật chất chỉ cần ở mức trung còn tinh thần thì phải trên mức trung.

Đeo đuổi danh tất có ngày mất danh, ràng buộc vào danh ắt có ngày phải thông khổ vì danh. Và chẳng, danh tiếng cũng chưa chắc mang lại hạnh phúc lâu bền, trái lại khiến người ta suốt đời không được thanh thản.

Lợi

Muru cầu lợi ích cá nhân lâu nay vẫn được nhiều người coi là lẽ đương nhiên. Tôi làm lợi cho cá nhân, gia đình, thử hỏi có gì sai trái? Xã hội này thử hỏi ai mà không làm như thế? Trong cõi nhân sinh bon chen, người ta đã coi việc muru cầu lợi lộc kể cả bất chấp thủ đoạn là một việc hợp tình, hợp lý.

Từ một tầng nghĩa sâu hơn mà xét, muru lợi ắt là phải cạnh tranh hơn thua với người. Nhưng nhiều người muốn mau chóng cầu được lợi lộc, không chịu nhọc công làm ăn chân chính, lại thường chọn những thủ đoạn thấp hèn, trái đạo lý để hại người. Như vậy, cái lợi mà họ thu được chính là từ việc hành ác, tạo nghiệp mà nên. Cái lợi đó đương nhiên không thể vững bền.

Người xưa cũng cho rằng chỉ có tiểu nhân mới suốt đời chạy theo chút lợi nhỏ, không ngừng tranh tranh đấu đấu, gây bao tội ác. Người quân tử thì “trọng nghĩa khinh lợi”, coi tiền tài chỉ là vật ngoài thân. Lý Bạch từng viết: “Đời người đặc ý hãy vui trần. Nghìn vàng tiêu sạch rồi lại có”. Cái khí chất ấy thực là ít người có được vậy.

Phật gia giảng rằng người ta sở dĩ được phú quý, sung túc ở đời này là do đã tích được phúc báo ở kiếp trước chứ tuyệt nhiên không phải vì tranh nhau

hơn thua, dùng mọi thủ đoạn trục lợi mà thành. Như vậy, theo giáo lý của nhà Phật, mọi lợi lộc của đời người ta là đã được an bài sẵn. Kể nào tranh đua, dùng thủ đoạn để giành được nhiều lợi hơn cũng chỉ là nhất thời, sau này khẳng định là sẽ phải đền bù đủ. Đó là cái lý nghiệp lực luân báo mà nhà Phật vẫn thường nói đến.

Những lợi lộc muru cầu được trong một đời người thực ra không hề bền vững. Tiền tài, nhà lầu, xe hơi... đều chỉ là đồ bỏ đi một khi người ta nhắm mắt xuôi tay. Khi về cõi chết, ngay cả thân thể của mình người ta cũng không thể giữ cho nó tránh khỏi mục nát, thử hỏi những thứ vật chất kia còn ý nghĩa gì? Chúa Jesus cũng giảng với các con chiên của mình rằng: “Người là bụi đất và sẽ trở về với bụi đất”.

Tương truyền, Alexander Đại Đế trước khi chết đã yêu cầu các thuộc hạ của mình làm 3 việc sau: để các ngự y giỏi nhất của mình kiêng quan tãi, rải châu báu, ngọc ngà, của cải suốt đời dành dụm của mình suốt dọc con đường ra nghĩa địa và muốn người ta đặt hai bàn tay mình thò ra bên ngoài cổ quan tãi. Ý tứ ở đây là Alexander muốn người đời hiểu được rằng: thầy thuốc giỏi cỡ nào cũng bất lực khi đối diện với cái chết, của cải nhiều đến đâu lúc chết cũng không mang theo được và khi từ giã cõi đời rồi thì con người chỉ còn lại hai bàn tay trắng mà thôi.

Tình

Là con người, ai cũng có “Thất tình lục dục”. “Thất tình” bao gồm: Hi (vui), Nộ (giận), Ái (yêu), Ố (ghét), Ai (khổ), Lạc (vui), Dục (muốn). Đó vốn là những thứ cảm xúc chi phối cuộc đời người ta. Đương nhiên, con người cũng không phải gỗ đá, vẫn phải chịu cái tình ấy chi phối. Tình mà chúng tôi muốn bàn ở đây nằm trong một phạm vi hẹp hơn, là tình cảm nam nữ.

Thuận theo sự phát triển của xã hội, người ta cũng thay đổi dần quan niệm về tình yêu nam nữ. Ngày xưa, người ta luôn cho rằng “Nam nữ thụ thụ bất thân” mới là trạng thái đúng đắn nhất trong mối quan hệ này. Điều này xuất phát từ lễ nghi truyền thống văn hoá của người Á Đông, vốn trọng sự lịch thiệp. “Thụ thụ bất thân” không có nghĩa là hoàn toàn đoạn tuyệt không cho nam nữ giao du với nhau mà là tránh những cử chỉ tiếp xúc quá gần gũi, thân mật, không đoạn chính. Về lý mà nói, điều đó hoàn toàn hợp lý.

Tuy nhiên, sự cởi mở của các quan

niệm hiện đại đã khiến ranh giới đó ngày càng mờ dần đi. Sự tiếp xúc giữa hai giới ngày càng nhiều, đem đến lại sự thoải mái nhất định trong quan hệ nhưng cũng đồng thời khiến các nền tảng đạo đức lung lay. Người ta nói: “Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén”, nam nữ tiếp xúc lâu ngày ắt nảy sinh tình cảm. Trong khi chưa thể có quan niệm đúng đắn (hoặc đã bị các loại quan niệm biến dị chi phối), người ta thường vượt qua ranh giới, thậm chí làm nên những chuyện bại hoại nhân luân.

Những chuyện ấy xảy ra âu cũng bởi người ta quá ư ràng buộc vào chữ “tình”. Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, gái thuyền quyền, trai anh hùng thực là xứng đôi, có “yêu điệu thực nữ” thì ắt phải có “quân tử hảo cầu”. Lẽ thường luôn là như vậy. Nhưng có một vấn đề khá nghiêm trọng là khi bị ái tình ràng buộc, người ta có thể làm nên những chuyện trái luân thường, đạo lý.

Có thể mọi người đã từng biết trong các tác phẩm võ hiệp, các nhân vật vì oán hận, tình thù mà trở nên độc ác, tàn nhẫn, máu lạnh ra sao. Trong “Thần điêu hiệp lữ”, Kim Dung mô tả Lý Mạc Sâu, đệ tử phái Cô Mộ, rất xinh đẹp, tài năng nhưng chỉ vì lụy tình, oán hận vì bị phản bội mà trở nên tàn độc. Lý Mạc Sâu làm ra bao việc ác, giết người, hại mệnh, rồi kết cục là tự vẫn ở Tuyết Tinh Cốc, để lại cho thế nhân một câu hỏi đầy bí ẩn: “Vấn thế gian tình ái là chi?” (Hỏi thế gian tình ái là chi?).

Có thể thấy, ái tình đúng là một con dao hai lưỡi. Khi đôi lứa say trong tình mộng thì tưởng như có thể quên cả tháng ngày, rong chơi bốn bể, một túp lều tranh, hai trái tim vàng. Nhưng khi đã ân đoạn, nghĩa tuyệt, trở mặt thành thù, thì tình chính là một con quỷ dữ, khiến người ta trở thành tàn bạo, bất nhân.

Người mà cứ mãi đuổi theo chữ tình thì một đời ôm lấy phiền não trong lòng, rốt cuộc cũng chẳng khác nào đuổi hơi, bắt bóng, hái hoa trong gương, mò trăng đáy nước? Tình khởi nguồn từ sắc. Mà sắc lại không thể bền vững mãi. Thời gian trôi đi, khi nhan sắc hao mòn, ai dám chắc rằng cái tình kia vẫn còn nguyên vẹn? Vậy mới nói, tình là thứ hư ảo nhất thế gian, dù tưởng đã nắm trong tay mà lại hư không, trống rỗng vô cùng.

Cho nên, người làm việc lớn thì không thể quá lụy tình. Quá chấp vào tình thì khẳng định sẽ chuốc lấy thương đau. Phù Sai vì tình với Tây Thi mà nước mắt, nhà tan, bản thân chịu nhục. Trụ Vương cũng vì tình với Đát Kỷ mà thân bại danh liệt, nghìn năm còn lưu tiếng xấu. Tình là thứ thuốc phiện thỏa mãn dục vọng nhất thời nhưng sự tàn

phá âm thầm, lặng lẽ của nó là không thể đếm đo.

Phật gia giảng hết thảy mọi thứ trên cõi hồng trần này đều là huyền mộng, đều là hư ảo. Giới tu luyện cũng cho rằng công danh, lợi lộc của đời người tựa qua nhanh như sương khói, chẳng thể vững bền. Mệnh trời đã định, những đấu tranh quyết liệt, vô tận kia cuối cùng chẳng thể đổi thay kiếp số của mình, lại tự chuốc lấy tổn thương, oán hận.

Không phải ngẫu nhiên mà văn hóa truyền thống Á Đông luôn cho rằng con người phải sống thuận theo tự nhiên. Phật gia giảng muốn dứt bề khổ cần phải biết buông xả. Đạo gia giảng: “Phản bổn quy chân”, trở về với bản tính thuần thiện, nguyên sơ. Nho gia cũng giảng về việc “tuân theo thiên mệnh”, kính sợ mệnh trời.

Suốt bao nhiêu năm, từ cõi nguồn lịch sử, con người vẫn luôn mang trong mình câu hỏi vạn thuở: “Ta là ai? Ta từ đâu đến, rồi sẽ đi về đâu?”. Các triết gia đã trả lời, các nhà văn cũng thế, nhưng rốt cuộc chẳng ai nói cho mình bạch được. Nhân sinh đúng là một giấc mơ màng, trăm năm trôi qua tựa như mộng. Một đời người bất quá chỉ là vài chục năm ngắn ngủi, so với đất trời, vũ trụ thì chỉ ngắn tựa cái chớp mắt. Vậy mà biết bao người vẫn còn ở kia mãi tranh đấu ngược xuôi, lao tâm khổ tứ vào danh, lợi, tình, ăn không ngon, ngủ không yên, toàn thân mang bệnh mà lòng tham sân hận vẫn chưa buông. Mới hay:

*“Ta cứ ngỡ trần gian là cõi thật
Thế cho nên tất bật đến bây giờ”*

(Bùi Giáng)

Danh tiếng chỉ là một thứ hư ảo trong cõi đời

Hữu Bằng ĐKN

Người trẻ Công giáo Việt Nam học được gì từ Thánh Augustino?

Đức Giáo Hoàng Phanxicô mời gọi người trẻ không nên chờ tới khi hoàn hảo rồi mới quảng đại thừa tiếng xin vâng. Đừng sợ hãi về những giới hạn và tội lỗi của mình, nhưng thay vào đó, hãy mở tâm hồn trước tiếng gọi của Thiên Chúa.

Thời nào cũng thế, người trẻ luôn bị đặt trong thế giằng co giữa sự thánh thiện và tội lỗi. Họ muốn thay đổi chính mình và xã hội theo những hoài bão lớn lao và tốt lành. Ngược lại, trong mỗi người trẻ luôn có tư tưởng “nổi loạn” chạy theo những bản năng truy lạc. Mỗi giảng dạy cho họ thấy ta thấy rất rõ nơi một vị thánh nổi tiếng trong lịch sử ngoài Giáo Hội: Thánh Augustinô hay Thánh Âu-Tinh.

Thánh nhân sinh ngày 13 tháng 11 năm 354 nước Algeria, phía Bắc Phi Châu. Cha Ngài là người ngoại đạo, quý tộc và muốn cậu dấn thân vào con đường học thức. Chắc hẳn Ngài quá may mắn có được người mẹ là Monica, một tín hữu Công Giáo đạo hạnh, gương mẫu và giàu nhân đức. Monica đã kiên trì cầu nguyện với rất nhiều nước mắt để xin cho chồng con sớm trở về với Thiên Chúa.

Là người thông minh từ bé, Augustinô luôn là niềm hạnh diện của người cha, nhưng lại là nỗi lo cho người mẹ khi cậu mỗi ngày lún sâu vào con đường tội lỗi. Thành phố Carthage lúc ấy là vùng đất phồn thịnh, đủ trò ăn chơi, cư dân ở đây phần lớn là đa thần. Bối cảnh ấy đã đưa Augustinô tập tành lối sống kiêu xa, mồi mọc cậu vào con đường truy lạc. Augustinô bị cuốn vào cuộc sống phóng túng, buông thả. Khi còn ở Carthage, Augustinô từng có con riêng với một cô nhân tình.

Về phương diện học thức, người ta trầm trồ ngưỡng mộ tài năng của Augustinô. 19 tuổi Augustinô đã trở thành giáo sư triết học, tài giỏi trong thuật hùng biện. Là người đam mê tri thức và muốn truy tìm chân lý đến cùng, Augustinô suốt 9 năm làm tín đồ của bè rối Manikê vốn chống lại Giáo Hội. Nhận ra những bất cập của Manikê, 29 tuổi, Augustinô âm thầm trốn mẹ sang thành phố Rôma để tiếp xúc với những nhà hùng biện trứ danh. Sau đó Augustinô nhận được một công việc giảng dạy tại Milan, nước Ý. Thế là trong vai trò giáo sư cho thành phố Milan, Augustinô phải làm việc gần gũi với vị giám mục Milan là Ambrosiô. Không yên tâm với con mình nơi đất khách quê người, Monica lên đường để tìm kiếm và tiếp tục khuyên nhủ con. Thế là Augustinô lúc này vừa có Mẹ bên cạnh như nguồn tình cảm nâng đỡ cho cậu, vừa có Đức Giám mục như nguồn tri thức giúp cậu nhận ra chân lý.

Thực ra Monica có lý để theo Augustinô như hình với bóng. Đơn giản vì Mẹ không muốn con rơi vào đường tội lỗi. Mẹ muốn Augustinô yêu mến Thiên Chúa khi cậu truy tìm chân lý. Chứng kiến đời sống tâm linh và luân lý của con mình, Monica không ngừng lo lắng, cầu nguyện và khuyên bảo Augustinô. Hậu thế ngưỡng mộ tình yêu và sức chịu

đựng của Monica dành cho Augustinô! Đúng như nhận xét của thánh nhân: “Làm sao Chúa có thể nhắm mắt khi bà khóc, những giọt lệ khăn khăn không phải xin vàng bạc, hay danh vọng trần gian mau qua, nhưng chỉ cho đứa con xa lạc được cứu rỗi?” (trích Tự Thuật).

Trong những năm khủng hoảng đức tin (384-387) Augustinô may mắn nghe được những bài giảng huyền nhiệm của Giám mục Ambrôsiô. Phục Sinh năm 387, Augustinô được Rửa Tội tại nhà thờ Milan. Là con Chúa, dĩ nhiên cuộc đời Augustinô hạnh phúc đường bao! Ngài diễn tả niềm vui ấy trong những câu nói mà hậu thế thường lấy làm tâm đắc: “Chúa đã dựng nên chúng con cho Chúa nên lòng chúng con khắc khoải cho đến khi nghỉ yên trong Chúa.” (sách Tự Thuật). Hoặc, thánh nhân nói: “Hãy yêu đi rồi muốn làm gì thì làm.” Có lần Augustinô đã kêu lên: “Lạy Chúa, con yêu Chúa quá muốn dâng!” Với lòng hăng say truy tìm tri thức và lòng mến Chúa thiết tha, thánh nhân đã dành quãng đời còn lại để phục vụ Thiên Chúa và giúp tha nhân đến gần với Đấng là nguồn mọi tri thức.

Thánh nhân yên nghỉ trong Chúa ngày 28 tháng 8 năm 430 tại Hippo. Ngày 20 tháng 9 năm 1295, Đức Giáo Hoàng Bonifacius VIII đã phong thánh cho Augustinô, đồng thời đặt ngài là Tiên Sĩ của Hội Thánh.

Nhìn lại cuộc sống của một vị thánh với nhiều biến cố thăng trầm trong hành trình đức tin, chúng ta ước gì người trẻ cũng có thể học được nhiều điều từ thánh nhân. Là người trẻ, dường như ai cũng có hoài bão, có ước mơ học tập và tìm ra hướng đi cho cuộc đời. Tuy nhiên không phải người trẻ Việt Nam nào cũng có đam mê tìm kiếm chân lý, say mê học tập để phục vụ Thiên Chúa và con người. Hơn nữa, không phải người trẻ nào cũng có người mẹ tuyệt vời luôn đồng hành và cầu nguyện cho mình. Bởi đó, giữa dòng xoáy cuộc đời, nhiều người trẻ Việt Nam dường như bơ vơ, lạc lối và loay hoay với cuộc sống mưu sinh.

Giữa xã hội như thế, người trẻ Công Giáo Việt Nam không mất hy vọng. Ngược lại, mỗi người cố gắng cùng với Giáo Hội tìm ra lối rẽ để hòa nhập vào xã hội, đọc được dấu chỉ của thời đại. Thực vậy, Thiên Chúa luôn ngỏ lời và trao ban cho người trẻ những kế hoạch. Từ đó, họ cũng bắt chước Thánh Augustinô trang bị cho mình những tri thức, những ước mơ. Thiên Chúa mong chờ người trẻ phát triển tài năng. Ngài làm cho người trẻ trở nên công cụ cứu độ thế giới này, và Ngài hướng dẫn chúng ta đến hạnh phúc tròn đầy. Rồi đến một lúc nào đó, Thiên Chúa cho

những ước mơ ấy trở sinh hoa trái. Để được như thế, Thiên Chúa và Giáo Hội chắc hẳn luôn cần những người trẻ tài đức, dám dấn thân vào con đường tri thức và đứng vững trên đôi chân của mình sau những lần vấp ngã. Cùng với Thiên Chúa, họ dám đương đầu với những khó khăn, họ dựng xây Giáo Hội và Xã Hội với những khả năng tuyệt vời của mình. Cũng như thánh nhân, hôm nay Thiên Chúa tiếp tục mời gọi người trẻ hãy theo Ngài. Có lần Đức Giáo Hoàng Phanxicô mời gọi người trẻ không nên chờ tới khi hoàn hảo rồi mới quảng đại thưa tiếng xin vâng. Đừng sợ hãi về những giới hạn và tội lỗi của mình, nhưng thay vào đó, hãy mở tâm hồn trước tiếng gọi của Thiên Chúa. Hãy lắng nghe tiếng gọi này, hãy phân định sứ mạng của từng người trong Giáo Hội và thế giới. Sau cùng, như Thánh Augustinô, hãy sống tiếng gọi ấy trong ngày hôm nay mà Thiên Chúa trao cho người trẻ Công Giáo Việt Nam!

Mùng lễ thánh Augustinô, 28-8
Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Tiếp theo tr. 6: Tĩnh Tâm là gì?

Thánh Inhaxiô cũng đã trải nghiệm những thời hạn linh thao ngắn ngủi kể cả trong vòng 2-3 ngày. Tuy nhiên, thường thì người ta phân biệt tĩnh tâm với linh thao theo cấp độ “cắm phòng”, nghĩa là rút lui vào nơi cô tịch, tách rời khỏi công tác thường nhật; và dĩ nhiên hiệu nghiệm là thảnh lạng tuyệt đối. Thường các cha Dòng Tên thiết lập các trung tâm (hay cơ sở) dành riêng cho linh thao. Còn “tĩnh tâm” thì được hiểu nghĩa rộng hơn, chẳng hạn như các cuộc tĩnh tâm tổ chức tại các giáo xứ nhân kỳ đại phúc (đặt nặng vào bài giảng, và Bí Tích Giải Tội), hoặc các cuộc tĩnh tâm dành cho các thiếu nhi chuẩn bị rước lễ lần đầu hay lãnh Bí Tích Thêm Sức, v.v.

Việc tĩnh tâm là chuyên nhiệm ý tùy theo nhu cầu của mỗi người, hay là một nghĩa vụ bó buộc?

Trong giáo luật hiện hành, việc tĩnh tâm là điều bó buộc đối với các giáo sĩ và tu sĩ; còn đối với các giáo dân thì nhiệm ý. Nói cho đúng, trong phạm vi tinh thần, luật pháp có một phạm vi áp dụng rất hạn chế. Lẽ ra, việc tĩnh tâm nên để nhiệm ý thì mới phải: nghĩa là để tùy theo mỗi người, khi cần thấy nhu cầu phải rút lui vào nơi thảnh lạng thì tìm cách cắm phòng hay tĩnh tâm. Đây là một trào lưu đang phát triển tại Âu Mỹ hiện nay. Trước cuộc sống xô bồ hiện nay, nhiều giáo dân (hoặc một mình hay đôi vợ chồng) tìm về những trung tâm tĩnh tâm vào dịp cuối tuần hay kỳ nghỉ hè để nghỉ ngơi cả tinh thần cũng như thể xác. Tuy nhiên, Giáo Hội

thấy rằng các giáo sĩ và tu sĩ cần thời gian tĩnh tâm để kiểm điểm và thảnh lạng hơn trong ơn gọi của mình, vì thế mà đã đặt ra nghĩa vụ cho các giáo sĩ và các tu sĩ phải tĩnh tâm hằng năm (xem giáo luật điều 277 số 4, và điều 663 khoản 5). Tuy nhiên, khi điều gì mà bó buộc thì tự nhiên cảm thấy nặng nề. Đó là tâm lý tự nhiên: chắc là ai cũng thích đi ăn ở nhà hàng, nhưng nếu có luật buộc phải đi ăn nhà hàng thì sự thích thú coi như giảm bớt 50%. Cảm giác này trở nên nặng nề khi mình chưa thấy đối! Vì thế không lạ gì mà nhiều người tuân hành luật lệ cách miễn cưỡng, chiều lệ. Các buổi tĩnh tâm trở thành những cuộc gặp gỡ chuyện trò sau một năm xa cách, hơn là một thời kỳ thảnh lạng để kiểm điểm, lắng nghe, cầu nguyện. Dù sao, nhân nói đến nghĩa vụ giáo luật, cũng cần thêm điều 1039 đòi hỏi các ứng sinh sắp lãnh chức thánh phải tĩnh tâm ít là 5 ngày. Nên biết là những luật này mới ra đời từ thế kỷ XVII, lúc đầu áp dụng tại Rôma và Italia, rồi sau đó mở rộng đến toàn Giáo Hội. Một cách tương tự như vậy, hiến pháp nhiều dòng tu cũng đòi hỏi tĩnh tâm trước khi vào tập viện hay khấn dòng. Ngoài ra còn có những cuộc tĩnh tâm hàng tháng (kéo dài nửa ngày hoặc một ngày) để hồi tâm và kiểm điểm việc thực thi những gì đã độc quyết trong kỳ tĩnh tâm thường niên.

Nguồn: Học Viện Đaminh (DCHT)

**Suy tư mục
vụ năm
MVGD 2018:
“TRƯỚC
MẶT CHÚA”**

Bài 9

Chọn làm một lễ cưới Công Giáo có nghĩa là bạn đã cho cuộc sống của bạn một định hướng rất đặc biệt. Cuộc sống của bạn giờ đây được sẻ chia với một con người khác, và cả hai bạn muốn nâng đỡ và trợ giúp nhau suốt cuộc đời. Để thực hiện điều đó, cả hai thề hứa trước bàn thờ gắn kết với nhau “trước mặt Chúa”. Đó không phải là một cách nói tùy tiện thêm vào lời thề hứa kiểu như ta vẫn thường nói ‘nhờ ơn Chúa giúp’, hoặc như người ta vẫn thường xem những lời ấy chỉ như một thứ công thức vốn gắn liền với nghi lễ hôn phối trong nhà thờ. Tuyên bố “trước mặt Chúa” đó không phải là chuyện tùy nghi nhưng là yếu tố cốt yếu của khế ước hôn phối, cho dầu người ta có xem nhẹ, và việc xem nhẹ ấy thường cũng là gốc rễ của mọi đổ vỡ hôn nhân về sau.

Cùng đi với Chúa.

Đôi bạn chọn kết hôn “trước mặt Chúa” có nghĩa là đôi bạn quyết định đi

tron cuộc sống hôn nhân mình cùng với Chúa. Điều này nói lên điều gì đó rất thực về hôn nhân, một cái gì đó rất quan yếu định hướng cho cuộc hôn nhân. Hôn nhân Kitô giáo không chỉ liên quan đến hai người, bởi họ luôn kết hôn trước mặt Chúa và với Chúa. Hình ảnh của hôn nhân trong Thánh Kinh nói rõ ràng đó là một dấu chỉ của Giao ước của Thiên Chúa với con người, và Giao ước hướng về Chúa là một chuyện cả đời. Cái nhìn của Thánh Kinh về hôn nhân rất đòi hỏi, vì đôi bạn kết hôn lấy tình yêu và sự trung thành của Thiên Chúa và sự tự hiến mình của Đức Kitô làm lí tưởng.

Trong Kitô giáo tình yêu không chỉ đòi hỏi nhiều, nhưng đòi hỏi *tất cả*. Tình yêu thực sự biểu lộ khi người ta hoàn toàn tự nguyện. Khi người này muốn nhận lãnh từ người kia - và trao hiến cho người kia - không những một tô ẩm gia đình, một đứa con, một sự lấp đầy nhu cầu về thể xác, một sự nâng đỡ và bổ túc cho nhau, trong khi vẫn muốn giữ một cuộc sống cho riêng mình. Khi bạn chấp nhận các nghĩa vụ và quyền lợi trong hôn nhân, và trong những việc khác, bạn phải tránh thói ích kỉ.

Vì thế, ta phải nhìn cuộc sống hôn nhân cách thực tế. Không hề có một người chồng, hay một người vợ hoàn hảo. Ngược lại, bạn phải đón nhận người bạn đời như người ấy là chính họ, cùng với tất cả những lỗi lầm và yếu điểm của họ. Điều quan trọng không phải là ta có thể đòi hỏi những yêu sách rất nặng nề nơi người bạn đời, hoặc mong đợi mọi sự từ người ấy hay không. Tình yêu sai lạc sẽ làm người ta ra mù quáng, vì sớm hay muộn thực tế cuộc sống - gồm cả những lỗi lầm, yếu kém, và khó khăn - sẽ đến làm nên chính mối quan hệ của đôi bạn.

Chính vì thế, điều cốt yếu là đôi bạn cần phải để Chúa đi vào cuộc sống mình. Khi Chúa đi vào cuộc sống hôn nhân, Ngài có đó như là nền tảng cho những bù đắp và lấp đầy những thiếu sót mà đôi vợ chồng thường không đủ khả năng cung ứng bởi sức riêng mình. Điều này làm giảm bớt căng thẳng trong cuộc sống hôn nhân và giữ gìn đôi bạn không đòi hỏi nhau quá mức. Khi kết hôn trước mặt Chúa, đôi bạn nhận ra tình yêu của họ là một quà tặng của Chúa ban và đặt cuộc sống tương lai của họ dưới bàn tay chúc lành của Ngài. Đặt bảo đảm hôn nhân của họ được thành toàn viên mãn ở nơi Thiên Chúa vĩnh cửu chứ không ở con người của nhau. Nhưng họ nên và sẽ sống gắn bó với Chúa trên nẻo đường hành trình trần thế. Họ phó thác mình cho Chúa đồng hành, Ngài sẽ chăm sóc họ, rồi Ngài mới có thể làm cho tình yêu của đôi bạn bền vững và tràn đầy.

Khi để cho Chúa dự phần vào cuộc sống của họ, mối quan hệ của đôi bạn sẽ

được biến đổi. Họ hiểu rằng mỗi người là quà tặng của Chúa ban cho và trên cơ sở đó họ đón nhận nhau. Người này sẽ nhìn người kia, nhìn vào lịch sử cuộc sống cả những ưu điểm lẫn khuyết điểm của người ấy, trong cái nhìn đức tin. Họ sẽ nhìn nơi người kia là một người bạn đời được tạo dựng theo hình ảnh của Ngài và được Ngài yêu thương. Qua đó, họ có thể tôn trọng và tha thứ cho nhau, kính trọng và yêu thương nhau, tin tưởng và hết lòng vì nhau, đối xử khiêm tốn và nhân hậu với nhau, và nhiều mặt khác nữa trong cuộc sống chung, và đôi bạn sẽ nhận thấy mình đang dần được thay đổi.

Cầu nguyện với nhau và cho nhau.

Muốn thế, đôi vợ chồng phải cầu nguyện cùng nhau. Ban đầu đôi bạn có thể cảm thấy khó khăn cầu nguyện cùng nhau, nhưng nếu họ thực hành cầu nguyện, một nguồn suối sẽ mở ra tuôn trào sức sống cùng cố cuộc sống chung vợ chồng, họ sẵn sàng tha thứ cho nhau hơn, có những thay đổi tích cực hơn, giúp nhau ngày càng lớn lên trong tình yêu và chung thủy với nhau. Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói “các gia đình cầu nguyện cùng nhau sẽ ở lại bên nhau” (“Families that pray together stay together” - *Amoris Laetitia* 227). Họ sẽ cùng lớn lên và cùng đương đầu với các vấn đề cuộc sống xảy đến.

Một lí do khiến việc cầu nguyện chung trong gia đình ngày nay gặp khó khăn, đó là các phương tiện truyền thông xã hội hầu như được mọi người khắp nơi sử dụng. Nhiều cặp vợ chồng ở nhà cả buổi chiều tối mỗi người ngồi trước màn hình TV hay Internet, có khi ngay cả trong phòng ngủ của họ. Điều đó làm giảm thiểu hay ngăn trở họ trò chuyện với nhau hoặc cầu nguyện cùng nhau. Những sinh hoạt đó có thể gây tổn hại đến mối quan hệ trong gia đình. Thế giới ảo, không thể thay thế thế giới thực, dần dần làm cho những cố gắng đối thoại và cầu nguyện chung trở nên khó khăn hơn. Cầu nguyện chung trong hôn nhân là cả hai vợ chồng cùng cầu nguyện với nhau và cho nhau. Hành trình hôn nhân của đôi bạn như thế sẽ trở thành một hành trình thiêng liêng và đôi bạn sẽ nên một trong tinh thần. Cầu nguyện cùng nhau là điều đôi vợ chồng cần xây dựng đầu tiên nếu như hôn nhân nhằm một cuộc sống bền vững có định hướng và xây dựng Hội Thánh tại gia.

Cuối cùng, kết hôn trước mặt Chúa là đón nhận một Bí Tích. Các Bí Tích là những dấu chỉ hữu hiệu do Đức Kitô thiết lập biểu lộ sự hiện diện thực nhưng vô hình của ân sủng. Nói cách khác, có cái gì đó lớn lao hơn ở bên dưới hành động bề ngoài - ở đây hành động này chính là sự cử hành hôn phối tại bàn thánh trong nhà thờ. Chính Chúa hiện

diện tại buổi cử hành hôn phối này, Người chúc lành và thánh hiến sự kết hợp vợ chồng ấy. Chấp nhận sự ưng thuận của đôi bạn sẵn sàng sống cuộc sống hôn nhân của họ một cách phù hợp, Người muốn đồng hành với họ mãi mãi. Nhờ ân sủng này của Chúa nâng đỡ, cuộc sống của họ sẽ sinh hoa kết quả dồi dào, không chỉ nơi đàn con cái, mà còn nơi sự phát triển bản thân, và hoa quả này cũng sẽ sinh ích lợi cho anh em bạn hữu của họ.

Sống cuộc hôn nhân như một Bí Tích có nghĩa là nhìn nhận địa vị ưu việt của Thiên Chúa và đón nhận các ân sủng mà Chúa muốn thông ban để họ sống kết hợp vợ chồng. Theo nghĩa đó, Công Đồng Vatican II dạy: “Đôi vợ chồng Kitô hữu được củng cố và như được thánh hiến bằng một Bí Tích riêng biệt để đảm nhận các bổn phận và sống đúng phẩm giá bậc sống của họ” (*Gaudium et spes* 48). Hiểu ý nghĩa của ơn gọi hôn nhân như thế, đôi bạn không thể quyết định dân thân, dù với lí do gì, một cách vội vã và hời hợt được. Quyết định sống chung với nhau cả một đời không những phải được đôi bạn suy nghĩ chín chắn, hơn nữa còn được thực hiện trước mặt Chúa, với niềm tin tưởng rằng Thiên Chúa, Đấng kêu gọi hai người kết hôn với nhau, sẽ giúp họ sống lời thề hứa dành cho nhau. Đàng khác, cơ sở chung này cũng cho những ai dám liều lĩnh dân thân bước vào hôn nhân có một bảo đảm chắc chắn.

Một mặt khác của vấn đề cũng rất ý nghĩa, đó là cộng đoàn Giáo Hội có nhiệm vụ quan trọng là giúp đỡ những người trẻ kết hôn khám phá được vẻ đẹp của hôn nhân Kitô giáo. Điều này càng trở nên quan trọng hơn bởi xu hướng ngày càng gia tăng của xã hội ngày nay, là người ta chông lại lí tưởng một cuộc hôn nhân kéo dài bền vững giữa một người nam và một người nữ. Càng có ít mẫu gương các cặp vợ chồng chung thủy lâu năm trong gia đình và trong môi trường xã hội họ đang sống, càng khó cho họ dám chọn sống hôn nhân Kitô giáo. Do đó, việc chuẩn bị hôn nhân càng trở nên quan trọng hơn bao giờ hết. Việc chuẩn bị này gắn chặt với lời kêu gọi họ sống đức tin một cách có ý thức và dân thân, để có thể sống hôn nhân - gia đình như một ơn gọi.

Câu hỏi suy tư hay đề thảo luận:

1. Thiên Chúa có chỗ đứng nào trong cuộc sống của bạn?
2. Thiên Chúa có liên quan gì với cuộc hôn nhân của bạn?
3. Bạn có thể nói chuyện với người chồng (hay vợ) của mình về Chúa không?
4. Bạn có thể cầu nguyện được không? Bạn (hay vợ chồng bạn) cầu nguyện như thế nào? →

5. Cầu nguyện và việc thờ phượng có ý nghĩa gì cho cuộc sống của các bạn không?

Ủy ban Gia đình/Trực thuộc HĐGMVN

Tiếp theo tr. 5: *Đừng sống tương quan giả dối với Thiên Chúa*

Ngài trong chúng ta và chúng ta trong Ngài; Chúa Kitô trong chúng ta, Ngài trong chúng ta và chúng ta trong Ngài! Hiệp nhất! Đây không phải là giả hình, đây là sự thật. Đây không phải là nói hay câu nguyện như con vẹt, đây là câu nguyện với con tim, là yêu Chúa.

Thể hiện Danh Chúa trong cuộc sống của chúng ta.

Từ Thập Giá của Chúa Kitô về sau, không ai có thể khinh rẻ chính mình và nghĩ xấu về đời sống của mình. Không ai và không bao giờ! Cho dù bất cứ điều gì họ đã làm đi nữa. Bởi vì tên của từng người trong chúng ta ở trên vai Chúa Kitô. Ngài mang chúng ta. Thật đáng công mang lấy danh Thiên Chúa trên mình, bởi vì Ngài đã mang lấy tên của chúng ta cho tới tận cùng, cả sự dữ có trong chúng ta nữa, Ngài mang lấy để tha thứ cho chúng ta, để đặt vào trong con tim chúng ta tình yêu của Ngài. Vì thế Thiên Chúa công bố trong điều răn này: “Hãy mang lấy Ta trên con, bởi vì Ta đã mang con trên Ta”.

Bất cứ ai cũng có thể kêu danh thánh Chúa, là Tình Yêu trung thành và thương xót, trong bất cứ hoàn cảnh nào họ sống. Thiên Chúa sẽ không bao giờ nói “không” với một con tim kêu cầu Ngài một cách chân thành. Và chúng ta trở lại với các bài tập làm ở nhà: hãy dạy các trẻ em làm dấu Thánh Giá hàng ngày. Bạn sẽ làm điều đó chứ? Làm hàng ngày. Xin cảm ơn anh chị em.

Cuộc viếng thăm Ailen: thời điểm ân sủng cho các gia đình Kitô giáo.

Cuối bài huấn dụ, ĐTC cũng xin mọi người cầu nguyện cho chuyến đi Dublin của Ngài trong hai ngày 25-26 tháng 8 này, nhân dịp cuộc gặp gỡ của các gia đình Công Giáo thế giới. Ước chi đây là dịp lắng nghe tiếng nói của các gia đình Kitô toàn thế giới.

Linh Tiến Khải - Vatican

THƯ CỦA MẸ

Con của mẹ!

Một ngày nào đó, nếu con thấy mẹ ngày một già đi, phản ứng càng lúc càng chậm chạp, cơ thể dần dần yếu đi, xin hãy kiên nhẫn và cố gắng để hiểu mẹ thêm một chút nữa nhé...

Khi mẹ ăn phải thức ăn dở, thậm chí không còn khả năng mặc quần áo nữa, đừng cười mẹ, hãy kiên nhẫn một tí. Con còn nhớ mẹ đã bỏ bao nhiêu thời gian dạy con về vấn đề này hay không? Làm thế nào để ăn mặc đúng cách, làm thế nào để đối mặt với cuộc sống của con, cho lần đầu tiên.

Khi mẹ luôn phải lặp lại nói cùng lúc một đề tài, xin con đừng ngắt quãng mẹ. Ngày xưa, mẹ kể chuyện cổ tích, mẹ luôn đọc đi đọc lại cùng một câu chuyện, đến khi con từ từ chìm vào giấc ngủ.

Khi cùng mẹ nói chuyện, đột nhiên không biết nên nói điều gì, hãy cho mẹ một chút ít thời gian để suy nghĩ. Nếu như mẹ vẫn không nói được chuyện gì, đừng nên vội vã. Đối với mẹ, điều quan trọng không phải là nói, mà là được... ở cạnh bên con.

Khi mẹ không muốn tắm rửa, đừng làm nhục mẹ và cũng đừng trách mắng mẹ. Con còn nhớ lúc nhỏ, mẹ đã từng viện ra bao nhiêu lý do chỉ để đỡ con chịu tắm hay không?

Khi mẹ ra đường, quên mất đường về nhà, xin con đừng nổi giận, và cũng đừng bỏ mẹ một mình vất vưởng ngoài đường, hãy từ từ dắt mẹ về nhà. Còn nhớ khi nhỏ, mẹ đã từng biết

bao lần vì con quên đường mà lo lắng đi kiếm con hay không?

Khi tâm trí mẹ không được tỉnh táo, sợ ý làm bẽ cái chén, xin đừng mắng mẹ. Còn nhớ lúc nhỏ con đã từng nhiều lần vứt thức ăn xuống đất hay không?

Khi đôi chân của mẹ mất tâm kiểm soát, hãy nâng đỡ mẹ, giống như lúc trước mẹ diu dắt con bước đầu tiên vào đời.

Khi một ngày nào đó, mẹ nói với con không còn muốn sống nữa, đừng giận mẹ. Sẽ có một ngày con hiểu ra, hiểu mẹ như một ngọn nến tàn không còn sống được bao lâu nữa đâu. Có một ngày con sẽ phát hiện ra, dù cho mẹ có bao nhiêu cái sai, mẹ vẫn luôn dành những điều tốt đẹp nhất trong khả năng của mẹ.

Khi mẹ đến gần con, đừng tỏ vẻ tội nghiệp, nổi giận hay oán hận, con phải ở bên cạnh mẹ, giống như khi xưa mẹ đã giúp con mở cánh cửa cuộc đời vậy.

Hiểu mẹ, giúp mẹ, diu mẹ, dùng tình thương và sự kiên nhẫn giúp mẹ đi hết quãng đời này. Mẹ sẽ dùng nụ cười và tình yêu không bao giờ thay đổi để đền đáp con.

Mẹ yêu con, con của mẹ!

KHUYẾT DANH (Nguồn: kienthuc.net.vn)

3 phút tĩnh tâm

Trước khi bắt đầu tĩnh tâm, bạn hãy ngừng lại trọng giây lát và gạt qua một bên mọi nỗi bận tâm lo lắng. Hãy hít thở thật sâu và ý thức rằng Thiên Chúa, Đấng mang lại niềm vui, đang ở với bạn.

Lời Chúa (Lc 15,7)

Vậy, tôi nói cho các ông hay: trên trời cũng thế, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải sám hối ăn năn.

Suy niệm

Thiên Chúa luôn quan tâm chăm sóc chúng ta. Ngài không hề rời xa khi ta lầm đường lạc bước. Qua hình ảnh người mục tử tận tình, Đức Giê-su bảo đảm với các môn đệ rằng tội lỗi, vốn là điều chia cắt chúng ta khỏi tình yêu Thiên Chúa, đã cho thấy khao khát yêu thương của Thiên Chúa trong việc phục hồi tương quan của chúng ta với Ngài. Khi trẻ nhỏ bị thương hay làm người khác tổn thương, chúng thường ân hận đi nơi khác. Khi phạm tội, chúng ta cũng không khác biệt với cách hành xử như vậy là bao. Tuy nhiên, ta cần nhớ rằng Thiên Chúa tìm kiếm chúng ta và mong muốn chúng ta trở về với Ngài.

Câu hỏi phản tỉnh

Đâu là kinh nghiệm lầm đường lạc bước của bạn, và Thiên Chúa đã tìm thấy bạn, đưa bạn về với Ngài?

Trước tình yêu quá lớn lao Chúa dành cho tôi, đâu là câu trả lời của tôi?

Lời nguyện

(Hãy thưa chuyện với Chúa bằng lời nguyện dưới đây hoặc bằng lời nguyện của bạn)

Lạy Thiên Chúa là Mục Tử tốt lành, con cảm ơn Chúa vì Chúa luôn quan tâm chăm sóc con. Ngài chẳng khi nào rời xa con, dù con có lầm đường lạc bước.

Quang Khanh, S.J. (Nguồn: www.loyolapress.com)

NOW HIRING!

We have many new vacancies that we are recruiting for!

- *Basic English Pay Rate: \$10 - \$12/hr
- *Basic Computer Skills

Work Hours: 8:00 am - 5:00 pm, Mon - Fri

Apply in Person at:
HTH COMMUNICATIONS
9918 Brooklet Drive
Houston, TX 77099

www.hthcomm.com - employment@hthcomm.com